

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 17/2024-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Pírym, Kopčianska 8/A, Bratislava, proti rozhodnutiu Obecného zastupiteľstva obce Hronské Kľačany č. 6/VIII/2023 z 30. októbra 2023 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným ústavnému súdu 26. decembra 2023 domáha preskúmania rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Hronské Kľačany č. 6/VIII/2023 z 30. októbra 2023. Tvrdí, že napadnutým rozhodnutím obecného zastupiteľstva, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, došlo k porušeniu jeho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ustanovení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“), na podklade čoho žiada, aby ústavný súd citované rozhodnutie obecného zastupiteľstva zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľ súčasne požaduje náhradu trov konania v sume 442,38 eur.

2. Z návrhu a príloh k nemu priložených vyplýva, že 26. júna 2020 boli navrhovateľovi doručené oznámenie o začatí konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov na podklade uznesenia obecného zastupiteľstva č. 14/XV/2020 z 19. júna 2020 v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona a výzva obecného zastupiteľstva, aby sa navrhovateľ vyjadril k začatiu konania a predložil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. K oznámeniu obecného zastupiteľstva z 19. júna 2020 bola ako príloha priložená zápisnica

zo zasadnutia Komisie na ochranu verejného záujmu obce Hronské Kľačany (ďalej len „komisia“) zo 7. mája 2020, v ktorej bolo konštatované, že navrhovateľ nedoručil komisii oznámenie v súlade s čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, pričom túto povinnosť mal splniť najneskôr do 3. januára 2020.

3. Navrhovateľ sa k výzve vyjadril podaním z 15. júla 2020, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje so záverom komisie. Navrhovateľ tvrdil, že povinnosť podať oznámenie nemal z dôvodu, že v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie žiadnym z taxatívne vymedzených spôsobov nerozhodol (čl. 8 ods. 1 prvá veta ústavného zákona). Aj napriek uvedenému však vo vyjadrení uviedol, že z dôvodu opatrnosti podal oznámenie v súlade s čl. 8 ods. 5 ústavného zákona. Zároveň požiadal o to, aby bol pri zasadnutí komisie osobne prítomný a dostal tak priestor riadne a účinne brániť svoje práva. V tomto smere tvrdil, že 30. decembra 2019 odoslal z mailovej adresy [REDAKOVANÉ] do elektronickej schránky podateľne obce Hronské Kľačany [REDAKOVANÉ] oznámenie na ústavným zákonom predpísanom tlačive, pričom na preukázanie uvedenej skutočnosti priložil dôkaz.

4. Navrhovateľovi boli následne 31. augusta 2020 doručené zápisnice zo zasadnutí komisie konaných 22. júla 2020 a 10. augusta 2020, pričom bol opätovne vyzvaný na vyjadrenie sa ku skutočnostiam uvedeným v priložených zápisniciach. Z priloženej zápisnice komisie z 10. augusta 2020 vyplynulo, že na zasadnutí komisie bolo prerokované vyjadrenie navrhovateľa z 15. júla 2020, pričom predseda komisie oboznámil členov komisie so skutočnosťou, že správca webovej domény – obchodná spoločnosť WEBY GROUP, s. r. o. (ďalej len „správca webovej domény“), poskytol na žiadosť zoznam prijatých a odoslaných emailov na doménu obce, pričom zo zoznamu vyplýva, že žiaden email z emailovej adresy [REDAKOVANÉ] nebol na adresu [REDAKOVANÉ] doručený. Z oboch zápisníc komisie pritom vyplynulo, že na zasadnutia komisie, ktoré sa uskutočnili 22. júla 2020 a 10. augusta 2020 boli prizvané ďalšie osoby, a to kontrolór obce Hronské Kľačany, starosta obce Hronské Kľačany a advokátka [REDAKOVANÉ].

5. Navrhovateľ následne svojím vyjadrením zo 4. septembra 2020 zotrval na tom, že žiadne ustanovenia ústavného zákona neporušil, keďže nebol verejným funkcionárom v zmysle čl. 8 ods. 1 ústavného zákona. Poukázal aj na skutočnosť, že komisia na svojom zasadnutí 10. augusta 2020 rozhodla na podklade správy správcu webovej domény, ktorá však nebola prílohou navrhovateľovi doručeného podania. Uvedené navrhovateľovi bránilo sa ku skutočnostiam prezentovaným na zasadnutí komisie k správe správcu webovej domény vyjadriť. Výzvu zaslanú mu 31. augusta 2020 preto navrhovateľ nepovažoval za úplnú a komisiu požiadal, aby mu správa správcu webovej domény bola bezodkladne doručená. V predmetnom vyjadrení navrhovateľ rovnako poukázal na skutočnosť, že v závere svojho predchádzajúceho vyjadrenia z 15. júla 2020 komisiu požiadal o to, aby mohol byť na najbližšom zasadnutí komisie prítomný, pričom tejto žiadosti nebolo vyhovené. Z uvedených dôvodov svoju žiadosť predložil opätovne.

6. Rozhodnutím obecného zastupiteľstva č. 17/XVIII/2020 z 10. decembra 2020 bolo následne konštatované, že navrhovateľ ako bývalý starosta obce Hronské Kľačany porušil povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona podať včas písomné oznámenie, za čo mu bola v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona uložená pokuta v sume 3 276 eur. V odôvodnení rozhodnutia z 10. decembra 2020 obecné zastupiteľstvo v reakcii na tvrdenie navrhovateľa o tom, že oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona odoslal 30. decembra 2019, o čom komisii doručil doklad

o odoslaní, konštatovalo, že komisia sa zaoberala skutočnosťou o odoslaní oznámenia navrhovateľom na svojom zasadnutí 22. júla 2020, pričom predseda komisie požiadal Obecný úrad obce Hronské Kláčany (ďalej len „obecný úrad“) o predloženie evidencie doručenej pošty v dňoch 29. decembra 2019 až 3. januára 2020. Obecný úrad pritom oznámil, že v uvedených dňoch neeviduje doručenie pošty do elektronickej schránky [REDAKOVANÉ] od navrhovateľa. Predseda komisie zároveň požiadal prostredníctvom obecného úradu o preverenie doručovania elektronickej pošty v dňoch 29. decembra 2019 a 30. decembra 2019 správcu webovej domény. Komisia sa na ďalšom zasadnutí konanom 10. augusta 2020 následne zhodla na základe doručených vyjadrení obecného úradu, ako aj doručeného vyjadrenia správcu webovej domény na tom, že bývalý starosta obce nepreukázal splnenie povinností podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona.

7. V ďalšej časti rozhodnutia obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2020 sa konštatuje, že komisia sa nestotožnila ani s právnym názorom navrhovateľa o tom, že povinnosť podať oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona nemal. K tomuto záveru bolo uvedené, že vyrubené miestne poplatky za komunálny odpad proti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], za kalendárny rok 2017 a ani za rok 2016 neboli do dňa vydania rozhodnutia obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2020 uhradené a nie sú ani vymáhané v exekučnom konaní, čo predstavuje odpustenie povinnosti z rozhodnutia obce č. 1600137121 z 26. januára 2016 v sume 48 eur a z rozhodnutia obce č. 1700137121 z 27. januára 2017 v sume 48 eur za rok 2017. Popísané konanie navrhovateľa preto predstavuje odpustenie plnenia povinností vyplývajúcich z individuálnych právnych aktov (V súlade s čl. 8 ods. 1 prvou vetou ústavného zákona verejnému funkcionárovi, ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytnutí štátnej pomoci alebo o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám...).

8. S odkazom na čl. 4 zmluvy o užívaní poľovného revíru z 3. novembra 2014 (ďalej len „zmluva“), ktorá bola uzatvorená medzi zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov a Poľovníckym združením Hronské Kláčany, bolo ďalej konštatované, že obec bola povinná domáhať sa úhrady nájomného za užívanie pozemkov, čo v minulosti nerealizovala. Tým, že sa obec nedomáhala uhradenia nájomného, boli splnené podmienky na podanie písomného oznámenia v súlade s čl. 8 ods. 5 ústavného zákona zo strany navrhovateľa ako bývalého starostu obce, ktorý poskytol v tomto prípade minimálne výhodu nájomcovi.

9. V neposlednom rade bolo zároveň konštatované, že navrhovateľ ako bývalý starosta obce a štatutár zriaďovateľa základnej školy a materskej školy v obci vykonával počas výkonu svojej verejnej funkcie zriaďovateľskú pôsobnosť voči týmto inštitúciám, takže v zmysle čl. 8 ods. 3 písm. b) ústavného zákona bol povinný podať písomné oznámenie v súlade s čl. 8 ods. 5 ústavného zákona.

10. Na podklade uvedených skutočností obecné zastupiteľstvo uzavrelo, že navrhovateľ skončil výkon verejnej funkcie starostu obce 3. decembra 2018, pričom v súlade s čl. 8 ods. 5 ústavného zákona bol povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok. Keďže tak v lehote do 3. januára 2020 neurobil a oznámenie nepodal, porušil čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, za čo mu v súlade s čl. 9

ods. 6 v spojení s čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona bola uložená pokuta v sume 3 276 eur. Obecné zastupiteľstvo považovalo za preukázané, že navrhovateľ ako bývalý starosta obce nemal v roku 2019 príjem za výkon verejnej funkcie, a preto sa za mesačný plat použila priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2019, t. j. suma 1 092 eur. Suma pokuty tak bola vypočítaná ako trojnásobok priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v roku 2019.

11. Navrhovateľ sa predchádzajúcim návrhom z 28. januára 2021 domáhal preskúmania rozhodnutia obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2020. O predchádzajúcom návrhu rozhodol ústavný súd nálezom sp. zn. IV. ÚS 102/2021 z 23. marca 2021 (ďalej len „nálež“) tak, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2020 zrušil a vec vrátil obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie. Obecnému zastupiteľstvu zároveň uložil povinnosť zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v ním rozhodovanej veci a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť – konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov konania, a to za dodržania podmienok stanovených v ústavnom zákone, ako aj v ústave, predovšetkým v nadväznosti na požiadavku adresovanú orgánu verejnej moci vyvarovať sa takým pochybeniam, ktoré znamenajú porušenie základných práv a slobôd účastníka konania. Zároveň uložil obecnému zastupiteľstvu povinnosť formulovať skutkovú vetu výrokovej časti rozhodnutia tak, aby z nej bolo zrejmé, akým konkrétnym konaním alebo opomenutím porušil navrhovateľ svoju povinnosť, ktorú ústavný zákon charakterizuje len abstraktne pre všetky prípady rovnakého druhu a neurčitého počtu, a rovnako individualizovať, že ide o verejného funkcionára, u ktorého sú splnené obe kumulatívne podmienky, ktoré sú na základe odkazu uvedeného v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona predpokladom na vznik danej povinnosti.

12. Po vrátení veci bola navrhovateľovi doručená výzva komisie z 15. júna 2021 na vyjadrenie, ktorej prílohou boli zápisnica komisie zo 7. mája 2021, správa správcu webovej domény, správa Sociálnej poisťovne Levice zo 6. novembra 2020 a nález ústavného súdu.

13. Navrhovateľ na výzvu reagoval podaním z 30. júna 2021, v ktorom v podstatnom uviedol, že priložená správa správcu webovej domény obsahuje len zoznam mailových adries s dátumami a časmi a žiadne spresnenie či vysvetlivky. Rovnako z nej nevyplýva, že by komisia správcovi webovej domény doručila doklad o odoslaní oznámenia, takže správca sa nemal možnosť vyjadriť k tomuto dôkazu. Akcentoval povinnosť obecného zastupiteľstva rozhodnúť v lehote 180 dní odo dňa začatia konania, a preto uviedol, že v jeho veci už nie je možné rozhodnúť bez toho, aby došlo opätovne k porušeniu ustanovení zákona a zásahu do ústavných práv.

14. Podaním z 1. decembra 2021 bola navrhovateľovi doručená zápisnica komisie z 5. novembra 2021 s výzvou na vyjadrenie a predloženie dôkazov. Obsahom zápisnice komisie boli stanoviská k argumentom navrhovateľa z 15. júla 2020 a 4. septembra 2020, na podklade ktorých komisia obecnému zastupiteľstvu odporučila opätovne rozhodnúť o uložení pokuty. Navrhovateľ na výzvu z 1. decembra 2021 reagoval podaním z 22. decembra 2021.

15. Podaním z 20. decembra 2022 boli navrhovateľovi komisiou v zastúpení advokátkou [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] doručované správa správcu webovej domény a oznámenie Sociálnej poisťovne zo 6. novembra 2020 s výzvou na vyjadrenie. Na výzvu navrhovateľ reagoval

podaním z 18. januára 2023, v ktorom zdôraznil, že z dôvodu absencie poverenia komisie považuje výzvu za odoslanú neoprávnenou osobou, a tým aj bezpredmetnú.

16. Podaním z 15. augusta 2023 komisia v zastúpení advokátkou [REDAKOVANÉ] opätovne zaslala dôkazy s výzvou na vyjadrenie navrhovateľovi. Prílohou podania bola aj kópia plnej moci na zastupovanie komisie z 20. júna 2023.

17. Podaním z 3. októbra 2023 reagoval navrhovateľ na výzvu z 15. augusta 2023, v ktorom prejavil výhrady voči plnomocenstvu a žiadal o predloženie právne perfektného poverenia, pričom zdôraznil, že lehotu určenú vo výzve považuje za neúčinnú.

18. Obecné zastupiteľstvo rozhodnutím z 30. októbra 2023 rozhodlo, že navrhovateľ ako verejný funkcionár podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona porušil povinnosť podľa čl. 8 ods. 1 a 5 ústavného zákona tým, že nepodal písomné oznámenie za kalendárny rok 2019 po tom, čo mu skončil výkon verejnej funkcie 3. decembra 2018, v ktorom mal uviesť, u ktorých osôb bol zamestnaný v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, v ktorej právnickej osobe bol členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu, ktorých právnických osôb sa stal členom, akcionárom alebo spoločníkom, s ktorými osobami uzatvoril zmluvy podľa čl. 8 ods. 1 písm. d) alebo e) ústavného zákona. Navrhovateľovi bola zároveň podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona uložená pokuta v sume 3 276 eur.

19. Odôvodnenie rozhodnutia obecného zastupiteľstva z 30. októbra 2023 sa vo vzťahu k naplneniu podmienok na vznik povinnosti stanovenej v čl. 8 ods. 1 ústavného zákona podľa oznámenie prekrýva s odôvodnením predchádzajúceho rozhodnutia (body 7 až 9 tohto uznesenia). Navyše bolo zdôraznené, že starosta obce ako štatutár je povinný využívať majetok obce na plnenie úloh verejnoprávnej povahy, chrániť majetok obce pred zneužitím a nevhodným nakladaním. S odkazom na ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov obecné zastupiteľstvo zastávalo názor, že navrhovateľ ako starosta bol povinný najomné a vyrubený miestny poplatok vymáhať.

20. Nad rámec uvedeného sa obecné zastupiteľstvo vyjadrilo k argumentácii navrhovateľa dotýkajúcej sa doručenia oznámenia, keď uviedlo, že zo zápisnice komisie z 5. novembra 2021, ako aj z predloženej správy správcu domény jednoznačne vyplýva, že obec nemala doručený mail z 30. decembra 2019 od navrhovateľa. Správa správcu domény, ako aj oznámenie Sociálnej poisťovne zo 6. novembra 2020 boli pritom navrhovateľovi doručené podaniami z 22. decembra 2022 a 15. augusta 2023, ku ktorým sa mal navrhovateľ právo vyjadriť vecne, uvedené právo však nevyužil. Navyše obecné zastupiteľstvo zdôraznilo, že k prekročeniu právomoci komisie nedošlo, a preto je možné považovať listinné dôkazy za doručené riadne.

21. Obecné zastupiteľstvo sa rovnako vo vzťahu k splneniu podmienok hypotézy vyplývajúcej z čl. 8 ods. 1 ústavného zákona nestotožnilo ani s argumentáciou navrhovateľa, že výlučne vydaním individuálneho právneho aktu môže dôjsť k odpusteniu v konkrétnom prípade miestnej dane. Poukázalo v tomto smere na povinnosť obce vyplývajúcu z právnych predpisov konať hospodárne, čo sa vzťahuje aj na riadne vymáhanie pohľadávok, t. j. vymáhanie podaním návrhu na výkon exekúcie. Nepodaním takéhoto návrhu došlo zo strany navrhovateľa k poskytnutiu výhody, resp. odpusteniu plnenia si povinností vyplývajúcich z individuálnych právnych aktov.

22. Navrhovateľ sa nevyjadril ani k poskytnutiu výhody, pričom, vychádzajúc zo zmluvy, mala obec povinnosť domáhať sa úhrady nájomného za užívané pozemky. Keďže obec sa nedomáhala uhradenia nájomného, navrhovateľ ako bývalý starosta obce poskytol výhodu nájomcovi.

23. Pokuta bola vypočítaná podľa ustanovení ústavného zákona, keď bolo preukázané, že navrhovateľ nemal v roku 2019 príjem za výkon verejnej funkcie, pričom priemerná mesačná mzda zamestnanca v roku 2019 bola v sume 1 092 eur, takže suma pokuty bola vypočítaná ako trojnásobok takto stanovenej priemernej mesačnej mzdy.

II.

Argumentácia navrhovateľa

24. Navrhovateľ namieta absenciu skutkovej vety ako esenciálnej náležitosti výroku rozhodnutia, a to z dôvodu absencie konania, resp. opomenutia konania navrhovateľa, ktoré má byť porušením jeho zákonnej povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 a 5 ústavného zákona, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným. Okrem toho výrok rozhodnutia obsahuje iba časť právnej vety, ktorá sa vzťahuje k čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, a úplne absentuje právna veta, ktorá sa vzťahuje k čl. 8 ods. 1 ústavného zákona, a teda individualizácia toho, že ide o verejného funkcionára, u ktorého sú splnené kumulatívne podmienky na vznik povinnosti podať oznámenie.

25. V ďalšom navrhovateľ spochybňuje samotnú povinnosť podať oznámenie, keď tvrdí, že v zmysle čl. 8 ods. 1 ústavného zákona je predpokladom na vyslovenie porušenia povinnosti rozhodnutie ako individuálny právny akt verejného funkcionára. Z uvedeného dôvodu je konštatovanie obecného zastupiteľstva o naplnení podmienok na vznik povinnosti (nevymáhanie vyrubenej miestnej poplatku a úhrady nájomného) nesprávne, keďže absentuje rozhodnutie navrhovateľa. Argumentáciu k porušeniu čl. 8 ods. 3 ústavného zákona považuje za nepreskúmateľnú a keďže uvedené porušenie ustanovenia nie je konštatované vo výrokovej časti rozhodnutia, nie je ani potrebné sa k nemu bližšie vyjadrovať.

26. Z dôvodu opatrnosti navrhovateľ aj napriek tvrdeniu, že nemôže byť považovaný za verejného funkcionára, argumentuje, že v súlade s ústavným zákonom a v zákonnej lehote oznámenie doručil, a to z emailovej adresy [REDACTED] do elektronickej schránky podateľne obce Hronské Kláčany [REDACTED].

27. Poukazuje predovšetkým na zmätočnosť odôvodnenia rozhodnutia obecného zastupiteľstva, podľa ktorého oznámenie navrhovateľa nebolo podané elektronicke v súlade s čl. 8 ods. 8 ústavného zákona (bod 24 napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva), z čoho jednoznačne vyplýva záver, že elektronicke podanie navrhovateľa bolo skutočne doručené.

28. Navrhovateľ rovnako upriamuje pozornosť na bod 25 napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva, v ktorom bol vyjadrený nesúhlas s názorom navrhovateľa, že bolo nevyhnutné akceptovať ním elektronicke doručené oznámenie.

29. Samotný proces hodnotí navrhovateľ ako rozporný s čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže obecné zastupiteľstvo a komisia od úplného začiatku nerešpektovali procesné práva navrhovateľa a možnosť brániť sa, čoho dôkazom je nález ústavného súdu.

30. Dokazovanie a následné hodnotenie vykonávaných dôkazov bolo rovnako v rozpore s čl. 46 ods. 1 ústavy. Ako rozporné vníma konštatovanie obecného zastupiteľstva, že dôkazné bremeno leží

na navrhovateľovi. Navrhovateľ tvrdí, že mal možnosť sa vyjadriť ku skutočnostiam len formálne, keďže nebol prítomný ani raz na zasadnutí komisie a nemohol sa tak vyjadriť napríklad k správe, keďže mu bol doručený len neprehľadný .xlsx súbor, ktorý neobsahuje žiadny text či spresnenie.

31. Navrhovateľ namieta, že v odôvodnení rozhodnutia obecného zastupiteľstva chýba vyhodnotenie a následné vyvrátenie jeho námietok prezentovaných v rámci celého konania. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia je porušením čl. 46 ods. 1 ústavy.

32. Navrhovateľ nesúhlasí s konštatovaním obecného zastupiteľstva, že lehota na rozhodnutie vo veci vyplývajúca z čl. 9 ods. 5 ústavného zákona je len lehotou poriadkovou. Argumentuje, že obecné zastupiteľstvo opomenulo zohľadniť princíp právnej istoty účastníkov konania.

33. Už popísané nedostatky pritom zakladajú dôvod na zrušenie rozhodnutia obecného zastupiteľstva a v konečnom dôsledku by mali viesť k zastaveniu konania.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

34. Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či návrh obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 a § 236 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ako aj to, či bol podaný včas (čl. 10 ods. 3 prvá veta ústavného zákona) procesne legitimovaným subjektom (§ 235 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

35. Ústavný súd vo veciach týkajúcich sa konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov judikoval, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

36. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom z čl. 4 až 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, I. ÚS 154/2019). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

37. V súlade s § 234 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde predmet tohto konania, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva, je jednoznačne obmedzený výlučne na posúdenie toho, či v konkrétnych okolnostiach veci je napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva v súlade s ústavou a ústavným

zákonem, pričom ústavný súd prihliada len na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd (I. ÚS 154/2019).

III.1. K povinnosti podať písomné oznámenie:

38. Pokiaľ navrhovateľ spochybňuje svoju povinnosť podať písomné oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, jeho tvrdenie možno považovať za zásadné, t. j. také, ktorým je vo svojej podstate podporená neústavnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva. Navrhovateľ v tomto smere namieta nevyhnutnosť rozhodnutia, ktorého existencia je podľa neho potrebná na naplnenie podmienok na vznik povinnosti podať písomné oznámenie (bod 25 tohto uznesenia).

39. Vo vzťahu k tejto (zásadnej) námietke ústavný súd poukazuje na svoje závery prezentované v doterajšej judikatúre (II. ÚS 100/07, I. ÚS 154/2019), podľa ktorých je verejný funkcionár podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona vymedzený nielen funkciou, ale aj ďalšou skutočnosťou, a to tou (o čom svedčí aj veta začínajúca vzťažným zámenom „ktorý“), že v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytnutí alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo z individuálnych právnych aktov fyzickým osobám, t. j. aj podielom na taxatívne uvedenej rozhodovacej činnosti. So zreteľom na túto skutočnosť sú koncipované aj zákazy formulované v čl. 8 ods. 1 písm. a) až e) ústavného zákona.

40. Účelom povinnosti uloženej v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona je umožniť príslušnému orgánu (v konkrétnych okolnostiach veci obecnému zastupiteľstvu) výkon kontroly (nad dodržiavaním zákazov) vo vzťahu k vymedzeným verejným funkcionárom s ohľadom na uplatnenie nevyvrátiteľnej domnienky o znalosti vyhláseného ústavného zákona v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (uverejnený 18. júna 2004 a účinný od 1. októbra 2004) zo strany verejných funkcionárov, ktorých sa tento ústavný zákon týka (teda aj vo vzťahu k navrhovateľovi; v zmysle § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

41. V konkrétnych okolnostiach veci obecné zastupiteľstvo vydalo rozhodnutie podľa ústavného zákona a jeho príslušných ustanovení proti osobe, ktorú je potrebné považovať za verejného funkcionára na účely čl. 8 ústavného zákona, a teda za osobu, ktorá bola povinná podať oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, v ktorom by buď deklarovala absenciu podmienky uvedenej v čl. 8 ods. 1 až 3 ústavného zákona (t. j. že v období dvoch rokov nerozhodovala o skutočnostiach taxatívne vymedzených v tomto odseku), alebo by podľa čl. 8 ods. 5 písm. a) až d) deklarovala úroveň dodržiavania zákazov uložených čl. 8 ods. 1 písm. a) až e) spolu s prípadnou žiadosťou o udelenie výnimky z týchto zákazov vzhľadom na neprimeranosť zákazu so zreteľom na povahu konania podľa čl. 8 ods. 1 až 3 ústavného zákona (m. m. II. ÚS 205/2012, IV. ÚS 635/2012).

42. Ústavný súd, súc viazaný svojimi doterajšími ustálenými závermi, nepochybne zastáva názor, že navrhovateľ mal povinnosť podať písomné oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, keďže v predchádzajúcom období vykonával verejnú funkciu podľa čl. 2 ods. 1 písm. o) ústavného zákona, pričom jeho povinnosťou bolo v písomnom oznámení deklarovať skutočnosti vyplývajúce z dikcie čl. 8 ods. 1 až 3 ústavného zákona, resp. s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci, ako to sám navrhovateľ tvrdí, deklarovať absenciu podmienky uvedenej v čl. 8 ods. 1 až 3 ústavného

zákona, t. j. že v období dvoch rokov nerozhodoval o skutočnostiach taxatívne vymedzených v tomto odseku. Námietku navrhovateľa je preto potrebné odmietnuť.

III.2. K podaniu písomného oznámenia:

43. Navrhovateľ tvrdí, že z opatrnosti doručil písomné oznámenie, čo podľa jeho názoru potvrdzuje aj samotné obecné zastupiteľstvo, ktorého odôvodnenie je v tomto smere zmätočné (body 26 až 28 tohto uznesenia).

44. Ústavný súd v tento súvislosti zdôrazňuje, že už vo veci sp. zn. I. ÚS 174/09 uviedol, že navrhovateľ je v konaní podľa ústavného zákona zaťažený dôkazným bremenom preukázania toho, že písomné oznámenie podal riadne a včas (m. m. IV. ÚS 635/2012, IV. ÚS 657/2013). V tomto smere je preto námietka navrhovateľa o rozpornosti konštatovania obecného zastupiteľstva o dôkaznom bremene (bod 30 tohto uznesenia) neopodstatnená.

45. Rovnako ústavný súd vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov opakovane zdôraznil, že povinnosť orgánov verejnej moci majúcich právomoc rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov) vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy (v prerokúvanom prípade spojené s právom na inú právnu ochranu) sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu konajúceho orgánu verejnej moci a ochranou účastníkov konania pred svojvôľou konajúceho orgánu verejnej moci (II. ÚS 188/2014, I. ÚS 414/2016, II. ÚS 542/2017, IV. ÚS 51/2021).

46. Odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí obecného zastupiteľstva môže síce vyznievať *prima facie* zmätočne, keďže nad rámec k záveru o nedoručení písomného oznámenia obsahuje aj odkazy na ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov o nevyhnutnosti autorizácie elektronického podania. Táto skutočnosť však sama osebe nemôže mať za následok neudržateľnosť rozhodnutia obecného zastupiteľstva a nevyplýva z nej ani jednoznačný záver, ako to navrhovateľ tvrdí, že elektronické podanie navrhovateľa bolo skutočne doručené. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva (bod 24 napadnutého rozhodnutia) jednoznačne vyplýva, že obec nemala od navrhovateľa doručený mail z 30. decembra 2019.

47. V uvedenom konaní to bol práve navrhovateľ, ktorý bol zaťažený dôkazným bremenom preukázania podania oznámenia. Navrhovateľ tvrdil, že písomné podanie urobil, pričom k preukázaniu tohto tvrdenia predložil dôkaz (bod 3 tohto uznesenia). S prihliadnutím na relevantnú časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva (bod 20 tohto uznesenia) opierajúcu sa predovšetkým o správu správcu domény, z ktorej vyplynulo, že obec nemala doručený mail z 30. decembra 2019 tak, ako to tvrdí navrhovateľ, je záver obecného zastupiteľstva o tom, že navrhovateľ si nesplnil povinnosť podať oznámenie, dostatočne podložený. Argumentácia navrhovateľa prezentovaná v samotnom konaní (bod 13 tohto uznesenia), že správa správcu webovej domény obsahuje len zoznam mailových adries s dátumami a časmi a žiadne spresnenie či vysvetlivky, nie je spôsobilá tento záver spochybníť do takej miery, aby to založilo odôvodnenú

pochybnosť týkajúcu sa porušenia povinnosti navrhovateľa doručiť oznámenie obci. Vzhľadom na uvedené záver obecného zastupiteľstva o nedoručení oznámenia navrhovateľom, z ktorého v napadnutom rozhodnutí vychádzal, podľa ústavného súdu nemožno označiť za svojvoľný alebo arbitrárny, a teda taký, ktorým by došlo k porušeniu základných práv a slobôd navrhovateľa.

III.3. K absencii skutkovej vety:

48. Ani argumentácia navrhovateľa o nedostatkoch skutkovej vety nie je podľa názoru ústavného súdu dôvodná. V náleze o predchádzajúcom návrhu navrhovateľa ústavný súd uložil obecnému zastupiteľstvu povinnosť bližšie špecifikovanú v bode 11 tohto uznesenia.

49. Berúc do úvahy výrok rozhodnutia obecného zastupiteľstva (bod 18 tohto uznesenia), ústavný súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nálezom ústavného súdu uložené povinnosti rešpektovalo. Výrok napadnutého rozhodnutia korešponduje s požiadavkami kladenými na výrok rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona a judikatúrou ústavného súdu. Ústavný súd konštatuje, že výrok rozhodnutia obecného zastupiteľstva obsahuje skutkovú vetu, t. j. opis konkrétneho konania alebo opomenutia (nepodanie písomného oznámenia), ktorým sa mal navrhovateľ dopustiť porušenia konkrétnych povinností upravených ústavným zákonom. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sú uvedené splnenie podmienok na vznik povinnosti podať písomné oznámenie, konanie (resp. opomenutie), ktorým navrhovateľ porušil povinnosti ustanovené ústavným zákonom, ustanovenie ústavného zákona, ktoré bolo týmto konaním navrhovateľa porušené, a súčasne aj sankcia, ktorá sa navrhovateľovi ukladá za toto porušenie ústavného zákona, a aj právna norma, podľa ktorej sa táto sankcia ukladá.

50. Z už uvedených dôvodov nemožno výrok rozhodnutia obecného zastupiteľstva z ústavnoprávneho hľadiska spochybňovať.

III.4. K odôvodneniu rozhodnutia:

51. S prihliadnutím na rozhodujúce časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že obecné zastupiteľstvo si splnilo svoju povinnosť v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v rozhodovanej veci, pričom jeho záver o porušení povinnosti navrhovateľa podať oznámenie je riadne odôvodnený konkretizovaním dôkazov, ktoré boli vykonané, ako aj uvedením zdroja tohto ktorého dôkazu, uvedením úvah pri hodnotení dôkazov, ako aj vyrovnaním sa s podstatnými námietkami navrhovateľa. Možno preto uzavrieť, že požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy spojené s právom na inú právnu ochranu ako atribúty ústavne aprobovaného postupu konajúceho orgánu verejnej moci boli zo strany obecného zastupiteľstva v konaní, v ktorom bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že navrhovateľ ako verejný funkcionár nesplnil povinnosť ustanovenú ústavným zákonom, dodržané.

52. Pokiaľ navrhovateľ v konkrétnostiach odkazuje na pochybenia v postupe obecného zastupiteľstva pred vydaním nálezu ústavného súdu, tieto námietky nie sú v tomto štádiu konania relevantné, keďže už boli predmetom prieskumu ústavného súdu, ktorý o nich zároveň aj rozhodol v predchádzajúcom náleze.

53. Ani námietka navrhovateľa o tom, že mal možnosť sa vyjadriť k dôkazom (správe správcu webovej domény) len formálne, nie je dôvodná. Súčasťou už stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je požiadavka zaistenia účinnej ochrany základných práv a slobôd v materiálnom

zmysle. Z opísaného skutkového stavu pritom ústavný súd považoval za preukázané, že navrhovateľ mal možnosť sa vyjadriť k správe správcu webovej domény v materiálnom slova zmysle niekoľkokrát (body 12, 15 a 16 tohto uznesenia), ktorú využil len raz. Okrem toho aj napriek tomu, že nebol prítomný na zasadnutiach komisie, boli mu doručované zápisnice zo zasadnutí, ku ktorým sa mal možnosť vyjadriť (body 12 a 14 tohto uznesenia). Z uvedených dôvodov je argumentácia navrhovateľa neopodstatnená.

54. Napokon ani argumentácia navrhovateľa, ktorá je založená na nevyhnutnosti zastavenia konania z dôvodu prekročenia lehoty stanovenej na rozhodnutie (čl. 9 ods. 5 ústavného zákona) nemá relevantný podklad spôsobilý viesť k požadovanému záveru. Ústavný súd sa k následkom nedodržania lehoty stanovenej ústavným zákonom vyjadroval už viackrát, pritom zdôraznil, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že príslušný orgán verejnej moci (teda aj obecné zastupiteľstvo) môže ústavne relevantným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, keďže ide len o poriadkovú lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia (m. m. III. ÚS 23/07, IV. ÚS 3/07, III. ÚS 84/08, IV. ÚS 69/2012, III. ÚS 122/2018). Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že novelou ústavného zákona došlo k predĺženiu lehoty na rozhodnutie na 180 dní (ústavný zákon č. 66/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.).

55. Z už uvedeného vyplýva, že postup, ako aj napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva, podľa ktorého výrokovej časti navrhovateľ nepodal písomné oznámenie, čím porušil ustanovenia ústavného zákona, považuje ústavný súd, berúc do úvahy závery k jednotlivým čiastkovým námietkam navrhovateľa, za správne a odôvodnené, nezakladajúce dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie, a preto odmietol návrh navrhovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu